

בהורא

אור העבודה
הפנימית בדרך
הבעש"ט הק

יו"ל ע"י ממלכת "אש החסידות" העולמית

גליון צ"ז - פרשת בחקותי תשפ"ב

הוקם לע"נ הגה"צ רבי משה בן רבי יוסף זצ"ל אב"ד מורדא

נושאי השבוע ב"נהורא"

מידת היסוד

שווא"ץ ודורשין בחסידות: מהי העבודה הנדרשת מאתנו בשבוע השישי לספרה

סדר ההשתלשלות

אש העבודה: העולם הנעלם הנקרא "אדם קדמון" רומז על שורש נשמות ישראל

מעשה בחלאוונא

תנו רבנן מעשה: המשב"ק שנדהם מדרך התשובה שנתן הצדיק לחוטא הגדול

בימי הספירה לעלות 'שבע שבתות תמימות' ולהגיע עד לדרגה של 'תמימות' ושלימות ואחדות בכל חלקי מידותינו ולבטל רצונינו אל רצונו של מקום.

בחמשת השבועות הראשונים עוסקים ב'פרטים', לדעת את 'חסדו וגבורתו ותפירתו ונצחיותו והודו' של הבורא, של התורה ושל בני ישראל, אבל אחר כך נסגרים השערים, והעבודה מתחילה להיות על ידי ביטול וחוסר השגה, שמגביר את ההשתוקקות והכיסופין לקראת השמחה הגדולה בחג מתן תורתנו.

בשני השבועות האחרונים העבודה היא בבחינת 'יסוד' שהיא מידת ההשתוקקות, וכן בחינת 'מלכות' לקבל עול מלכות שמים באמת ובתמים.

השכינה מתכוננת בתרעין סתומין

כל זה הוא משני הצדדים. גם מצידנו, שאנו מתחילים להתכונן באופן מקיף וכללי במידת 'יסוד ומלכות', היינו השתוקקות לקבל עלינו עול מלכותו יתברך. וגם כביכול מצד השכינה הקדושה, שסוגרת עצמה בתרעין נעולין כדי להתכונן ליחוד עם דודה העליון על ידי קבלת התורה, וכדברי המגיד מקאזניץ הידועים (עבודת ישראל, ליקוטים).

ולכן כל מי שמתעסק בחמשת השבועות הראשונים עם הפרטים של 'חסד שבגבורה' ו'תפירת שבנצח' וכיוצא ב, מגיע אחר כך בשני השבועות האחרונים להתעוררות מרובה ומקיפה. אך מי שלא השכיל לנצל את חמשת השבועות הראשונים, נסגר השער בעדו ואינו יכול להכנס אל שמחת הכלה בשני השבועות האחרונים שבהם יש התרגשות כוללת של 'יסוד ומלכות'.

אלא שגם מי שלא הספיק ולא השכיל להכנס אל ה'תרעין פתוחין' בחמשת השבועות הראשונים, עדיין לא מאוחר, ויכול להתעורר באותה מידה מה'תרעין סתומין' בשני השבועות האחרונים. כי כיון שעבודת ימי הספירה היא לעורר תשוקה וכיסופין לקראת 'יום חתונתו' - זה מתן תורה, על כן השערים הנעולים יש בהם יכולת לעורר כיסופין גדולים מאוד (עי' זרע קודש ל"ג בעומר בשם הבעש"ט), בבחינת 'רצונינו לראות את מלכינו', ואולי יותר מהתשוקה כאשר השערים עדיין פתוחין וכל הרוצה יבוא ויכנס, כי זהו יסוד גדול בחסידות שצריך 'להרוויח' מכל מצב, בעת נעילה כבעת פתיחה, ותמיד אפשר להגיע לדביקות האמיתית.

רמז על כך מובא ב'תפירת שלמה' (פר' בחקותי) שבשני שבועות האחרונים יש 'תרעין סתומין' כי המלכות סוגרת בעדה ומחפשת 'צדיק יסוד עולם'. היא יורדת כביכול למטה בעולמות התחתונים ומחפשת יהודי שמשתוקק אל היחוד עם הקב"ה. ואכן זו היא עבודתנו בימים אלה שנשארו לנו עד חג השבועות לעורר ליבנו בכיסופין עצומים ליום הנישואין של החתן העליון כביכול עם כנסת ישראל.

הרחבת הענין ומראי מקומות ב"אש המועדים" - שבועות

להתרגש באופן כללי מעצם הנישואין.

הכלל הוא, שככל שמתעסקים קודם לכן עם הפרטים הקטנים, כך מתגברת אחר כך התשוקה וההשתוקקות הכוללת. אבל מי שלא היה מעורב בפרטים הקטנים - לא הצליח להכנס לתוך ההתרגשות, וכאשר מגיעים הימים האחרונים - לא יוכל להתחבר אל ההשתוקקות הכוללת.

'תרעין פתוחין' ו'תרעין סתומין'

אלו הן שתי הבחינות של 'תרעין פתוחין' ו'תרעין סתומין'. מקור הדברים הוא בזוה"ק (בהעלותך קנג). שמקשה איך יכול לחול פסח שני בחודש אייר, הלא פסח שייך רק לחודש ניסן שהוא חודש שמאיר בו האמונה.

ומתוך הזוה"ק שהארית הפסח נמשכת ומאירה שלושים יום עד ל"ד אייר שהוא פסח שני, ואז יוצא כרוז המכריז ואומר: מי שלא יכול לראות את המלכה, יבא ויראה עד שלא ינעלו השערים. יש עדיין שבעה ימים של תרעין פתוחין, ומאז ואילך תרעין סתומין.

ומתוך ספרי החסידות עולה כי יש עבודה מיוחדת של 'תרעין פתוחין' שאז יש הרגשה שחייבים לנצל את ההזדמנות ולהכנס מבעוד מועד טרם נעילת שער, ויש עבודה נוספת של 'תרעין סתומין' שגם היא תורמת לעבודת ימי הספירה, ואולי אף יותר מהימים שבהם השערים פתוחים.

עצם הדבר של נעילת שערים ותרעין סתומין, מעורר את הכיסופים פי כמה וכמה, כי כך הוא הכלל שכאשר רואים דלת סגורה מתעורר הנפש להכנס בשערי.

מי שהשקיע בחמשת השבועות הראשונים להכנס דרך ה'תרעין פתוחין' ולהתבונן בפרטי עבודת ימי הספירה וקבלת התורה באופן פנימי, אזי בהגיע שני השבועות האחרונים מתחיל להתעורר רגשות לבו באופן מקיף בכיסופין לעצם קבלת התורה. אבל מי שלא התעורר בחמשת השבועות הראשונים, נשאר עומד בחוץ, כעני פתח.

אבל, דווקא אותו העני העומד בחוץ ופושט ידו לפנים, יתכן כי לבבו הנשבר מוליך את תוקף הרצוא, ויכול לפרוץ גם את השערים הנעולים ולהגיע הרחק כמטחווי קשת, ואולי יוכל להגיע גבוה ורחוק יותר ממי שנכנס דרך הדלת הפתוחה (ראה שפתי מהר"ש, סוכות דף קב בשם הה"ק מצאנו).

וכך מסורת בידינו מהבעש"ט (בית אברהם, פר' נשא ד"ה ואני) כי לב נשבר מסוגל לפתוח את המנעולים החזקים ביותר.

יסוד ומלכות - השתוקקות כללית

זאת היא עבודתנו בימים אלה כאשר קרב ובא היום הגדול, יום כלולתנו. כי לקראת הנישואין משלמים שני הצדדים עצמם בכל חלקי נפשם לקראת היחוד, וזו מטרתנו

נהורא מערייא

נוכה תרעין סתומין

השערים נסגרו. אנו בחוץ. אך לפעמים דווקא מכוון אפשר לפעול יותר, כי העיקר הוא ההשתוקקות, ובחוץ משתוקקים יותר

כיסופין מצד ההמתנה ומצד ההפתעה

אנו נמצאים בסוף שבוע החמישי שכנגד ספירת 'הוד', ואיתא בזוה"ק שבסוף השבוע החמישי נסגרים השערים. מי שהצליח להכנס בחמשת השבועות הראשונים - נמצא בפנים. ומי שלא הצליח - עומד וממתין בחוץ כאשר השערים סגורים - 'תרעין סתומין'.

ספרי החסידות מעניקים פתרון לכל מצב, וגם במצב כזה, כשאנו מוצאים את עצמינו מחוסרי הכנה, כעני הדופק על פתח נעול, יש לנו לדעת כי לפעמים 'תרעין סתומין' גבוהים יותר מאשר 'תרעין פתוחין'.

דהנה עיקר העבודה בימי הספירה היא לעורר את ההשתוקקות והכיסופין אל חג הנישואין בזמן קבלת תורתנו. עבודת ימי הספירה אינם רק 'לעשות' אלא גם ובעיקר 'להתכונן'. עצם ימי הספירה פועלים בנפש האדם ציפיה והשתוקקות אל חג השבועות.

כדי להתעורר בכיסופין טרם 'יום חתונתו' - זה מתן תורה, יש ליקח דוגמא ומשל מן החתן המשתוקק ליום נישואיו. ואין זה רק 'רמז' ומשל בעלמא, בדרך של גזירה שוה ובנין אב, אלא זהו גופא ההשתוקקות שאנו צריכים לעורר בעצמינו, כמו חתן וכלה ממש, הנכספים ליום כלולתם (כמובא בתשב"ץ קטן סי' תסה).

יש שתי דרגות איך מתעורר הרצון אצל החתן בהתקרב יום נישואיו: האחד - כשמודיעים לו כי בעוד כמה חודשים קרב ובא מועד נישואיו, ולבו מתחיל לדפוק לקראת יום שמחתו, וככל שמתקרב והולך היום הגדול כך מתרחבים לבו ונפשו ורגשותיו. וכל זה נעשה על ידי ההכנה וההמתנה הגדולה והארוכה שיוצרת את הכיסופין.

ויש שלב נוסף, לא מצד ההמתנה הארוכה, אלא להיפך, מצד הגורם המפתיע, כאשר שבוע קודם לכן דופקת לפתע בלבו הידיעה כי בעוד שבוע ימים מופיע יום כלולתו, ומכך מתעורר בלבו התרגשות גדולה באין ערוך (עי' יו"ד סי' קצב). ונמצא, כי לצד ההמתנה הארוכה בריחוק הזמן שמעוררת כיסופין, יש דרך נוספת והיא מצד קירוב הזמן.

ובדרך כלל, בשלב הראשון עדיין אין התרגשות מעצם הנישואין, אלא מהפרטים הקטנים והחיצוניים שמתעסקים בהם קודם הנישואין, אבל בשבועות האחרונים מתחילים

הרה"ג רבי משה רויטמאן שליט"א
ראש ישיבת 'אגלי טל' וממשיעי 'אש החסידות'

מעשה בחלאוונא

זעק מנהמת לבו.

"דע לך חלאוונא", נענה לו רבי מרדכי וביאר בפניו את דרכו בקודש, "כי כל קלקול באשר הוא קשה מאד לתקן, **אלא שדרכינו ליטול את החטאים על עצמנו**, ומאי נפקא מינה אם מדובר בחבילה קטנה או חבילה גדולה, הרי בין כך ובין כך נוטלים אנו את כולם, **ועל החוטא אין אנו מורים כי אם לעשות דבר מה...**"

כזה היה המגיד הקדוש רבי מרדכי, אשר לאחר הסתלקות אביו הקדוש רבי **מנחם נחום מטשערנאביל** - בעל 'מאור עינים' ומתלמידי רבינו הבעש"ט הקדוש, ישב על כסאו - כס המגידות בעיר טשערנאביל, עליה המליצו צדיקים לאמור, כי שמה מורכב משתי תיבות בשפה הרוסית: 'טשערנא' הוא שחור, ו'ביל' הוא לבן. צירוף המסמל את עבודת הצדיק לזכר ולרחוץ ולהלבין את נפשות ישראל, אף את פשוטי העם, עד שאפילו מי שהושחר כולו מפני מעשיו המקולקלים, ירחץ כאן במימי הדעת ויתכבסו כתמי נשמתו עד כי יהפוך כולו לבן, טהור הוא.

וכך היה רבי מרדכי אומר: "יהודי שנכשל בעבירה החמורה ביותר, ולאחר מכן הוא מתחרט באמת ונאנח מעומק לבו, ואינו מאמין שנמחל לו (לפי נוסח אחר: ואינו מאמין שאנחתו מגעת עד כסא הכבוד) הרי הוא בגדר 'אפיקורס' רחמנא ליצלן..."

אף הוא נקט מנהג אבות בידו ונסע רבות ממקום למקום, לקרב בני תועים ולהשיבם באהבה אל חיק אביהם שבשמים. וכידוע, היתה לו רבי מרדכי דרך פלאית, עמוקה וטמירה, בגביית 'דמי מעמדות' מהמון העם, וכך היה פוטר אותם מן הדין, ומתקן נפשות רבות וחסרונן.

רבי מרדכי נסתלק לגנזי מרומים בעיצומם של ימי ספירת העומר, ימים נעלים כאלו שבהם מתנהג עמנו השי"ת כביכול באותה מידה שלחך בה אותו צדיק, בבחינת 'לדבקה בו' - 'הדבק במידותיו', בעבודתו זו 'לקחת את החבילה' של החוטא על כתפיו הרחבים, ולתקן זאת תמורתו, כשלחוטא אינו מורה כי אם הנהגות קלות כדי שירגיש שגם הוא עושה דבר-מה. כך גם השי"ת כביכול, בימים אלו 'לוקח את החבילה' של כל יהודי, ועוסק בתיקונו, לטהרנו מקליפותינו ומטומאותינו, ולטהר את נפשותינו מכל סיג ופגם, בעוד שלנו אינו מורה כי לעשות דבר-מה, כלומר, לספור מדי ערב את חשבון הימים והשבועות, שבע שבתות תמימות, עד שאנו מגיעים ליום הכתר - חג השבועות הבא עלינו לטובה, טהורים וקדושים בקדושה של מעלה.

לא בכדי "אמר רבי עקיבא", בשמחה ובצהלה, "אשריכם ישראל!", כמה שמחים ומאושרים עליכם להיות, "לפני מי אתם מטהרים ומי מטהר אתכם? איכם שבשמים! שנאמר וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, ואומר מקוה ישראל ה', מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל."

לרגל היולת הרה"ק רבי מרדכי מטשערנאביל ז"ל ע"כ אייר מקורות: אוצר ישראל, מזקנים אתבונן

הזה. "אולי הרבי הקדוש ינחני במעגלי צדק ויורני דרך תשובה, כיצד לתקן את כל אשר קלקלתי", הביע תקוה, וניסה למחות את הדמעות שזלגו מעיניו מאין הפגות והרטיבו את שולחנו של חלאוונא.

הרשימה הלכה והתארכה בחטאים חמורים ונוראיים, וחלאוונא, החסיד הישר והתמים, חש כי אינו מסוגל יותר לכתוב. לבו נמוג, ידיו רעדו, ואצבעותיו דא לדא נקשן. "כיצד יכול היה יהודי, שהנשמה בקרבו, להגיע כה רחוק אל שאול תחתית?", הרהר בלבו עד כי סירב להמשיך. "תוכל נא להתוודות בפני הרבי, גם ללא קוויטל", הציע לאיש, "הרבי בוודאי יקשיב בסבלנות לכל אשר בלבך. אנכי, לצערי, אינני מסוגל יותר..."

ובהגיע תור האיש להיכנס אל הקודש, הלך אחריו חלאוונא, תאב היה לדעת כיצד יתייחס הרבי לאיש ולוודיו המצמרר, ואיזוהי דרך שיבור לו לתשובה ולתיקון המעשים.

באותה שעה נתקיים פתגמו של רבי מרדכי, מה שענה פעם כנגד המתלוננים על חלאוונא שאינו מבקר בבית המרחץ, וכי משום כך נודף ממנו ריח בלתי נעים: "כשנכנסים אלי בעלי עוון, מרגיש אני ריח גרוע פי כמה וכמה". אכן גם עתה גבר ריחו של זה על ריחו של זה...

דממה מעיקה אפפה את החדר. רבי מרדכי מבין ומאזין, מביט ומקשיב, לקולו של האיש הנשנק בבכי תמרורים, שעה שהוא מגולל את חטאיו המרובים, מודה ועוזב ומתחנן לשוב אל אביו שבשמים.

"סערצע! סערצע!" (= אהובי! אהובי!), פנה אליו הצדיק ברוך, "מהיום ואילך, תקבל על עצמך לצום מדי יום שישו ומדי ערב ראש חודש, וכן בימי תענית בה"ב (-שני חמישי ושני). ובכל יום ויום בשעה שתאמר את פרק 'ויברך דוד' בתפילת השחר תנדב פרוטה לצדקה, והשי"ת יהא בעזרך, סי וועט אלעס גוט ווערן (= הכל יתהפך לטובה)!"

יצא האיש מן הבית, שמח וטוב לב, ניכר היה שסלעים כבדים נגולו מעל לבבו הנשבר.

לאחר שנתרחק האיש מהבית, לא יכול היה חלאוונא להתאפק יותר. הוא פנה אל רבו הקדוש והביע את תמיהתו העצומה: "כיצד יתכן שבר נש כזה, אשר מכף רגל ועד ראש אין בו מתום, יקבל את אותה הדרכה שמקבל כאן כל אברך רגיל?! וכי בהנהגות קלות אלו בלבד תהיה כל הרשימה הארוכה הזאת נמחקת כלייל?!"

מעשה בחלאוונא, המשב"ק (-משמש בקודש) לבית טשערנאביל, שהיה יושב רכון על שולחנו שבבית החיצון, ורושם כהרגלו, בלהט ובדביקות, את ה'קוויטל' - הפתקא, בעבור עוד אחד מהמוני היהודים המבקשים לבוא אל הקודש פנימה.

אלא שהפעם היה זה 'קוויטל' נדיר ביותר, כזה שחלאוונא עוד לא ראה מימיו, והוא הזדעזע קשות.

מגיל צעיר כבר זכה חלאוונא לעמוד ולשרת באהלי צדיקים, בנאמנות אין קץ, עד שהיה אומר הרה"ק רבי **אהרן מבעלזא**, צאצא לצדיקי בית טשערנאביל, שבזכות נאמנותו של חלאוונא לרבותיו זכה לדורות ישרים ומבורכים. בראשונה שימש את הרה"ק רבי **אריה לייב משפאלי** - שכונה בחיבה 'הסבא'. כעת משמש הוא את הרה"ק המגיד רבי **מרדכי מטשערנאביל**, לימים אף ישמש את בנו בכורו הרה"ק רבי **אהרן מטשערנאביל** ואת בן זקונו הרה"ק רבי **יוחנן מראחמיסטריווקא**. וגם עד זקנה ושיבה, כאשר ינחו ויסכם עשרות שנות 'לבאות' מלאי הוד וספוגים בסיפורים נוראים, עוד יזכור חלאוונא את ה'קוויטל' הלזה, שכמוהו לא היה.

היהודי המבוגר שישב מולו, ביקש לפרט מעל גבי הפתקא, אותו יניח בשעה הקרובה על שולחן הצדיק, את כל החטאים אשר חטא ר"ל נגד אביו שבשמים, מעודו עד היום

המנוע השוק ונחשק להושק והשוק

אש החסידים

החידוש והשיק

אש השבועות כמתנתה מסיני

אור מופלא רום מעלה מתגלה עם הופעת הכרך החדש של 'אש החסידים' הכתובים אור ופנימיות בעבודת הימים האלו, ומגלה את פנימיות עבודת הדממה ועניי קבלת התורה בדרבם של הבעש"ט הק' והלמריה.

מוקדי אש החסידות בחיבי ארזיק ניתן לטעום בקי 'אש החסידות' (101-530-02) להזמנת מרובות או להזמנת סוקר באורך 14 לשנות: 02-502-6558

"אדם קדמון"

המחשבה האלוקית הראשונה על ישראל

שורש הדברים מובא להדיא בספה"ק **נועם אלימלך** (פר' דברים): היות שאין צדיק בארץ כו' ואם כן איך יכול לעשות איזה דבר קדושה באברינו כיון שנעשה בהם איזה עבירה חלילה ונפגם אותו האבר ואיך יכול להשרות עליו קדושת העובדא ההיא אך שהתיקון לזה הוא במה שכולל עצמו עם כללות ישראל **כי יש עולם הנקרא 'כל ישראל' והעולם הוא שלם בלי שום פגם כי הכללות ישראל הם הצדיקים** כמ"ש ועמך כולם צדיקים ואם כן אף שהפרטים חוטאים לפעמים אבל הכללות הם תמיד קיימים בקדושתם ואין שטן ואין פגע רע בהם חלילה ותמיד צורתם חקוקה למעלה והוא הנקרא בספרי **קודש 'אדם קדמון' ושם אין שליטה לחטא כלל**, והאדם מקשר עצמו שם בהתכללות ההיא ואז אותו האבר נקשר בכללות ונתקן בקדושה עליונה ואז יכול לעשות המצוה או העובדא ההוא.

ואיתא **בדברי חיים** (חנוכה) בזה"ל: ולזה קראו לרצון הפשוט שעלה ברצונו בשביל ישראל (ויק"ד לו, ד) שנקראו 'אדם' (יבמות סא.) וקראו ספרי המוסר (תיקון ת"י ע' קכ.) לזה כח הנעלם 'אדם קדמא', היינו שעלה ברצונו הפשוט לברוא עולמות, בשביל ישראל שנקראו אדם, וממילא לפי קוצר שכלנו ולשבר אוזן נקרא כח זה 'אדם קדמא', כיון שהוא קדימת הבריאה של כל העולמות, בשביל האדם.

עוד איתא **בדברי חיים** (ר"ה ד"ה תקעו) וז"ל: וגם זה מבואר (ב"ר ח, ז) שהקב"ה נמלך בנשמתן של צדיקים בשעת בריאה כמ"ש (דב"י א' ד, כג) 'והמה [וגו'] עם המלך' וגו', והיינו משום שנשמתן של ישראל קדמה לכל וכמבואר בזהר חדש קרוב לסופו (תיקון ז' מ"ח ח"א, קכא, ג) ולזה נמלך עמהם לבריאת העולם.

והרה"ק מקאמאנא זי"ע בספר **נתיב מצותיך** (נתיב אמונה שביל השלישי אות יב) מרמז על נקודת ישראל הפנימית בשורש כל השרשים, היינו במה שמצמצם המאציל את אורו לנקודות המרכז, וז"ל: דע, כי תחלת הכל היה מציאות אור פשוט, מופשט מכל רעיון, שאי אפשר להשיג שום מהות וענין בדעתו ובשכלו ובחכמתו ובתבונתו, נעלם מעין חי שבחיים, להשיג שום מהות במהותו ובאורו אור אין סוף, והיה ממלא הכל, ובכל מקום ורושם היה נתגלה בהירות אין סוף, והיה רושם המדות שלו בטלן לאין ממש, עד שהיה הכל אור אין סוף ממש.

וכשעלה ברצונו הפשוט שאינו מושג, להאציל הנאצלים ולברוא הנבראים לסיבה נודעת, והוא לקרוא רחום וחונן בפועל, לרחם על מעשיו, ואם אין בעולם מי שיקבל רחמיו, היאך יקרא רחום באור המדות הממוסים ובטלים אצלו לשלימות שלימותו בלתי חסרון, והם צריכים שיתפשטו להיטב לברואיו, הנה **צימצם עוצם בהירותו בנקודת המרכז שהיה כמוס עמדו**, והוא נקודת ציון נקודת בת עין יהודי שורש ישראל, ונתגלה שלימות נקודת ישראל קיום כל העולם, שלא יחזרו להיבטל בעוצם בהירותו אור אין סוף, עד שנמצא כל העולמות תוך סילוק בהירות זה, להמציא מציאות שלימות מדותיו רחום וחונן וכיוצא.

וכשנסתלק מהם האור, ונתהוה בחינות כלי ויש, משורש נקודת ישראל, לא היה להם קיום וחיות כלל, עד שחזר והמשיך דרך קו התורה במדה ובמשקל, אור וחיות אל מציאות הנמצאים שנתגלה איזה מציאות ויש וכלי, אבל נשאר מקום פנוי בסוד 'גאות לב'ש' (תהלים צג, א), 'מקום פנוי' (מספר 'לבש') בין האור של הקו שנימשך ובין אור אין סוף המקיף הכל.

ומצומצמת של הנשמה, ועל דרך זה אורות נשמת א"ק בוקעים דרך חלונות נקבי גופו, שהם: עינים, אזנים, חוטם, ופה [ואיתא בעץ חיים (שער ג פרק א): וזה הא"ק נחלק לאלפים ולרבבות עולמות, ותחילת התחלקותו הם ארבעה עולמות הנקרא ראה שמיעה ריחא דיבור].

בזה נגרם צמצום נוסף, כאשר אור המחשבה הקדומה כביכול של המאציל העליון שנרמז בקו שבתוך החלל, נעשה בו התעבות מסוימת ביחס לעולמות העליונים, כי כל מה שמתגלה אל העולמות שלנו, אינם אלא הבלים מועטים של הקו הבוקעים דרך נקבי א"ק, והם דומים לאור הבוקע דרך וילון ומסך שהוא מועט מאוד ביחס לעצם האור.

נמצא כי א"ק יש בו כביכול גוף ונשמה, והארות הנשמה בוקעים דרך נקבי גופו, וכל מה שאנו רשאים להתעסק הוא רק בהבלים אלו, אך פרצוף א"ק עצמו אין לנו רשות לדבר בו ולהתעסק כלל.

א"ק - שורש נשמות ישראל

אדם קדמון [א"ק] הוא המחשבה הנעלמה ביותר שעלה ברצונו ית' להאציל העולמות.

והנה יש כמה וכמה סיבות לבריאת העולם, כדי לגלות את המידות העליונות וכדי לגלות את מלכותו, וכן כדי להטיב לברייתו, וכן מצינו שהעולם נברא בשביל התורה ובשביל ישראל, כי יש כמה וכמה דרגות בהשתלשלות הרצון העליון, אך הרצון הקדום ביותר שהוא שורש כל השרשים - הוא 'בשביל ישראל', כמו שדרשו חז"ל (ב"ר א, ז) 'מחשבתן של ישראל קדמה לכל דבר'.

ועל כן מצינו לענין ישראל שנמשכים מפנימיות א"ק, היינו מחוט אור אין סוף, והתורה נמשכת מחיצוניות א"ק היינו מגופא דאדם קדמא.

ולפי האמור יובן, כי אורייתא נמשכת מחיצוניות הכתר שהוא חיצוניות דרגת הרצון, אבל ישראל עלו במחשבה תחילה וקדמו לפני כל מחשבה אחרת, כי נמשכים מפנימיות הכתר. וכמאמר אליהו הנביא (תנ"דא פ"ד): דרכן של בני אדם אומרים התורה קדמה שנאמר (משלי ח, כב) 'ה' קנני ראשית דרכו' וגו', אבל אני אומר ישראל קדמו, שנאמר (ירמיה ב, ג) 'קודש ישראל לה' ראשית תבואתה'.

נמצא א"ק כי המחשבה הקדומה ביותר לברוא את העולם בשביל א"ק - זהו בחינת 'אדם קדמון', שהוא בחינת התענוג והכתר שהקב"ה משתעשע בנשמותיהם של ישראל ומתענג עליהם. אשרי העם שככה לו. ולזה יקרא שמו 'אדם' והכוונה על כללות ישראל 'אתם קרויין אדם, ואין העובדי כוכבים קרויין אדם' (יבמות סא.), נעשה אדם נאמר בעבורך, אשר דרגה זו היא 'קדמון' לכל הקדומים.

ובחינה נעלמת זו של 'אדם קדמון' נמשלו בה איברים שונים כמו: אזנים עינים חוטם פה, והדבר רומז על התענוג שיש להקב"ה בבחינת ה'אזנים' העליונות כביכול שבהם שומע קול תפילת עמו ישראל באהבה, ועל 'עיני' ההשגחה העליונות, ועל ה'חוטם' שבהם עולה ריח ניחוח מעבודתם של ישראל, ועל ה'פה' שמתוכו יוצא דבר ה' להחיות העולמות, והכל בדרך משל בלבד, כי אין שם צורה כלל, וכל גשמי ולא חומר, ואף לא רוחני דק, כי א"ק הוא נעלם עד אין חקר (ראה אוהל משה עמ' סח לריצ"מ ארלנגר שליט"א).

עתה אנו נוגעים במקום נעלם, סתימו דכל סתימין, והוא המקום הראשון ששייך לדבר הימנו. וגם שם אין מדברים מתוך ידיעת המהות ח"ו, כי הוא למעלה מכל השגה, אלא מתוך ידיעת המציאות בלבד, והוא העולם הנקרא 'אדם קדמון' אשר לרוב קדושתו וגודל העלמו נהגו להגותו רק בראשי תיבות - 'א"ק'.

כשם שיש ארבע ספירות כלליות: חכמה, בינה, מידות ומלכות, ועל ראשם יש דרגה חמישית נעלמת הנקראת 'כתר', כך יש ארבעה עולמות: אצילות בריאה יצירה עשיה, ומעליהם עולם נוסף הנקרא 'א"ק', ובכל עולם ישנם בפרטות כל חמשה עולמות אלו: א"ק ואבי"ע.

אדם קדמון - א"ק

הנה המחשבה הקדומה שחשב כביכול המאציל העליון לברוא את העולמות, יש בה מדריגות רבות אין קץ, דק מן הדק, שאין אנו יכולים להשיגם בשכלינו המצומצם.

וגילה האריז"ל שבתחילה היה הרעיון האלוקי כביכול כה טמיר ונעלם, כמוס לגמרי, ואי אפשר לעמוד על סודו [כדרך הגפרור שהאש כמוסה בתוכו אך אי אפשר לראותו, כי עדיין לא יצא מן הכח אל הפועל, וכמו כן המחשבה הקדומה כמוסה ונעלמת עדיין 'כח' במחשבת המאציל כביכול, ועדיין לא התגלתה 'בפועל' אף בהעלם דק].

הדרגה הראשונה והקדומה ביותר המוזכרת בכתבי האריז"ל נקראת 'אדם קדמון'.

הנה מבואר לעיל כי תחילה עשה המאציל העליון צמצום של חלל פנוי שלא מאיר שם האור האין סוף, ואילו האור אין סוף מקיף את החלל מכל צדדיו, ולאחר מכן המשיך המאציל העליון ב"ה חוט דק של אור אין סוף לתוך החלל, שזהו שורש התהוות הבריאה, אך הוא אור נעלם בלתי מושג שעדיין לא שייך להשיגו, כי הוא מעל האותיות ומעל הספירות ומעל ההגדרות, אלא הוא רצון נעלם בלבד להאצלת העולמות.

וכדי שיוכל הרצון הנעלם להתגלות, צריך להכניסו בתוך כלים, ועל כן הליבש כביכול המאציל העליון ב"ה את אותו חוט דק של אור אין סוף עם בחינת גוף הנקרא 'אדם קדמון', ונמצא שאותו קו הנזכר לעיל הנקרא 'חוט דק של אור אין סוף', הנמצא בתוך החלל, הוא כמו נשמה אלוקית נעלמת המתלבשת בתוך פנימיות 'אדם קדמון', כי א"ק יש בו כביכול גוף ונשמה, כאשר הנשמה הפנימית שבתוכו הוא החוט הדק של אור אין סוף, והגוף הוא בחינת הכלי המתלבש מעליו להעלימו ולצמצמו.

אבל גם את הגוף והכלי הנקרא א"ק הוא גבוה מעל גבוה ולא שייך להשיגו כלל וכלל, כי הוא עדיין מעל כל ההגדרות, ובכל זאת, לעומת הנשמה הפנימית שבתוכו הנקרא 'קו אור אין סוף', נחשב כגוף המסתיר את הארת הנשמה.

כיון שפרצוף א"ק נעלם מאוד, אי אפשר להשיג את פנימיות נשמת א"ק עצמו, אלא את האורות הבוקעים ממנו, כדוגמת הנשמה שבאדם, שאי אפשר להרגיש בה ולהשיגה, אך אנו מרגישים את חיות הנשמה שלנו, ע"י ההבל היוצא דרך הפה והחוטם, כי רוח נשמת חיים באפיו, והוא סימן שיש חיות ונשמה באדם, וכן באזנים יש הבל מועט יותר [כי כאשר ישים את אצבעו על אזנו ישמע קול הברה מועטת יוצאת משם] וכן העינים יש בהן כח ההסתכלות, והבלים אלו הם כח וחיות מועטת

שאלת השבוע

קרב ובא השבוע השישי של ספירת העומר, המכוון כנגד ספירת היסוד. רצוני לידע מהי העבודה הפרטית לשבוע זה?

ה' (משלי כא, ל).

ותכלית העבודה היא, שיגיע לדרגה שכל הנהגותיו יהיו מסורים ביד ה', וידע שכל פעולותיו וכל הנהגותיו אינם יכולים לפעול שום דבר, והוא רק בגדר השתדלות המוכרחת, ויתמלא בביטול עצום בכל מעשיו, מאחר שאינו מסוגל לעשות כלום ולא לפעול כלום, שזהו שלימות התורה הקדושה, כי התורה נותנת לאדם דרכי התנהגות בכל פרט ופרט ממעשיו, מעת קומו משנתו עד שכבו לישן, בהנהגת השינה, האכילה, ההליכה, ההתנהגות עם בני אדם, ובכל פרט ופרט.

ולכן ניתנה התורה חמישים יום לאחר הקרבת העומר, כי היחוד השלם של הנהגות ומידות האדם עם הנהגות ומידות בוראו, הוא באמצעות התורה הקדושה שמביאה את האדם לידי מידות ישרות ומרגילה אותו שבכל פעם שמתעורר לעשות איזה דבר, לאהבה או ליראה וכיוצא ב, יחשוב תיכף האם דבר זה מותר או אסור על פי התורה, וכיון שבכל רגע מתעורר לעשות איזה דבר, ושוקל בדעתו בכל רגע האם דבר זה מותר או אסור על פי התורה, מתקדשת מערכת מידותיו בקדושתה של התורה.

וזהו כללות מידת היסוד, שהיא מידת ההתקשרות, שיהא מקושר בכל פרט להנהגתו של הבורא יתברך, ולא יפריד עצמו חלילה לחשוב שיש בידו כח ויכולת לפעול לבד.

רחבת הענין ומראי מקומות
ב"אש המועדים" - ספירת העומר

שוארין ודורשין בחסידות

רב שיח בעבודת ה'

"יסוד" הוא מידת ההתקשרות, שהאדם מקושר במידותיו לאיזה דבר בייחוד עצום, ומי שזוכה לקשר כל מידותיו למקום העליון ולהעלותו לשרש הנכון - נקרא 'צדיק חי עלמין' שנטול את מידת ההתקשרות ומשתמש עימה לקשר כל המידות אל ה'מלכות' כלומר אל מלכותו ית"ש.

שלימות מידת היסוד היא כאשר האדם מקושר כל כך בבוראו ובעסק התורה והמצוה עד שמרגיש תענוג דקדושה בכל מעשיו, כי בכל דבר שעושה, הן ברוחני והן בגשמי, מכיון מעשיו לשם שמים ולשם דביקות בבוראו. ומי שדבוק במידה קדושה זו נקרא 'צדיק יסוד עולם' דאחיד שמיא וארעא, ומקשר גשמי לרוחני. ואם ח"ו מקשר מידותיו למקום רע רח"ל, למשל כשמתנצח עם חברו ומשקיע כל מחשבתו וכתו ומידותיו בתאות הנצחון הרי הוא מקשר כל המידות למקום נפול רח"ל ופוגם במידת היסוד.

ותיקון פגם זה - הוא בתשובת המשקל. כי כאשר האדם נכשל והכניס את כל מהותו ותענוגו וחושיו בענין שאינו שייך לצד הקדושה, לאו דוקא ענין רע, אלא סתם ענין גשמי שאינו שייך לתורה ומצוות, ניתנה לו אפשרות לתקן פגם זה - ע"י שמכניס את כל כולו בצד הקדושה.

בחמשת השבועות הראשונים אנו עוסקים ב'פרטים', לדעת את 'חסדו וגבורתו ותפארתו ונצחיותו והודו' של הבורא, של התורה ושל בני ישראל, אבל אחר כך בשני השבועות האחרונים מתחילה עבודה חדשה בבחינת 'סוד' שהיא מידת

לאור הביקוש הגדול מכל רחבי העולם מאת ציבור דורשי פנימיות החסידות יוצאים בממלכת "אש החסידות" עם

הקו החדש "חסידות פלאם"

שלוחה 2 טעגליכע פלאם מסר יומי קצר

"שמעתי ממורי" לדתחכם מדי יום עם מאמר היוצא מפי הבעש"ט דהק הנה"ח רבי יהואל יהושע שיינפלד שליט"א, משפע אש החסידות

"לעורר לבי" מאמר חזוק יומי לאדם של צדיקים הרה"צ רבי יעקב לייפער שליט"א, ראש ישיבת פיטסבורג

תנו רבנן מעשה סיפור מצדיק הדורות עם נקודה לעבודה למעשה הרה"צ רבי משה רויטמאן שליט"א, ראש ישיבת אגלי טל

שלוחה 3 סידרה בחסידות

הקדמה ללימוד ספרי החסידות כ"ק אדמו"ר מקאסוב שליט"א

יסודות בעבודת השם הנה"ח רבי אהרן רובינפלד שליט"א

שלוחה 4 שיעורי חסידות

תורת המגיד ממעזריטש

הרה"ג רבי יהודה וויינרמן שליט"א בעמ"ח 'חסידות מפורשת' - יזר יסוד החסידות

תורת קאזניץ ואפמא

הרה"צ רבי נפתלי פלינגנשטיין שליט"א יזר מנן שפתי צדיקים - ר"ח חובת התורה

שלוחה 5 שיעורים שבועיים

"ליל שישי" נקודה לעבודה - לכבוד שבת קודש הבעש"ט הנה"ח רבי יהואל יהושע שיינפלד שליט"א, משפע אש החסידות

"א חסידישע מלוה מלכה" סיפורי צדיקים וגני הסטוריה נדירים מאמר הכתוצר של הרה"ח רבי טוביה סגנר שליט"א

חסידות פלאם - הבית לכל אברך ובחור חסידי - בכל העולם

אחרי המהפכה בארון הספרים החסידי: חסידות פלאם מבית אש החסידות

להאיר את הנשמה מיט די אור פון דעם הייליגע בעל שם טוב זי"ע

א חסידישער חזוק יומי + סדרות ושיעורים מפי משפיעים + שו"ת בעולם החסידות + סיפורי חסידים + ניווני הצרות הקודש + שיעורים בספרי חסידות

חייג עכשיו והחיה את נפשך בטללי תחיה:
מארה"ב: 518.3299.222
מאירופה: 033.004.12858
מארץ ישראל: 03-3044444

קורא "נהורא" מוזמנים לשלוח שאלות ותשובות, רעיונות ומראי מקומות - הנוגעים לתורת החסידות, למערכת עד יום שני בערב.

את השאלות והתשובות אפשר למסור עד יום ב' בצהריים: בפקס 02-5702061 בטל. 02-5026558 או באימייל 33613613@gmail.com

לקבלת הגליון: אש החסידות העולמית, רח' קדושת אהרן 8 בית שמש | טל. 02-5026558 | פקס 02-5702061 | אימייל 33613613@gmail.com